

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXXI. — Izdan in razposlan dne 30. aprila 1910.

Vsebina: Št. 81. Ukaz o izdaji varnostnih policijskih določil za obratovanje motornih vozil (avtomobilov, motornih vlakov in motornih koles).

§ 1.

Ukaz ministrstva za notranje stvari v porazumu s trgovinskim ministrstvom, ministrstvom za javna dela in s finančnim ministrstvom z dne 28. aprila 1910. l.

o izdaji varnostnih policijskih določil za obratovanje motornih vozil (avtomobilov, motornih vlakov in motornih koles).

I. oddelek.

Obča določila.

§ 1.

Določila tega ukaza se uporabljajo na taka po javnih prometnih potih vozeča motorna vozila, ki ne tečejo po šinah (avtomobili, motorni vlaki in motorna kolesa). Izvzeti od teh določil so avtomobilni gasilni vozovi ter taka motorna vozila, ki niso določena niti za prevažanje oseb niti za prevažanje bremen, kakor cestni parni valjarji i. e. r.

Obrtniško obratovanje motornih vozil za javni promet oseb in bremen je zavezano razen pred-

pisom, obseženim v tem ukazu, tudi zadevnim obrtnopolicijskim predpisom.

II. oddelek.

Določila o sestavi in opremljenosti motornih vozil.

§ 2.

Vsako motorno vozilo mora biti tako zgrajeno, urejeno in opremljeno, da se varno obratuje in zlasti tako, da se zabranjuje čezmeren hrušč, nadležno razvijanje dima, izhlapevanje para in plina, nadalje izpadanje žarečih delov goriva ali ostankov.

§ 3.

Vsako motorno vozilo mora biti opremljeno z zanesljivo vodilno pripravo, ki dopušča, da se vozilo varno in brzo obrača.

§ 4.

Vsako motorno vozilo mora biti opremljeno z vsaj dvema, druga od druge neodvisnima, krepko delujočima zavornima pripravamama, izmed katerih mora ena vplivati neposrednje na gonilna kolesa ali na sestavine, ki so trdno zvezane s kolesi.

Vsaka posamezna zavora mora sama zadoščati, da ustavi voz v primernem času.

§ 5.

Vsak avtomobil je opremiti z nazaj delujočo zavoro ali drugačno zanesljivo pripravo, ki brani, da voz tudi na hudih klancih ne drči sam nazaj.

§ 6.

Avtomobili, kojih lastna teža presega 350 kilogramov, morajo imeti reversirno pripravo, ki se more vladati z voditeljevega (voznikovega) sedeža.

§ 7.

Vse vzvode in držaje za ravnanje z vozilom je treba namestiti tako, da jih more voditelj rabiti, ne da bi svojo pozornost odvrnil od smeri vožnje, lahko in brez nevarnosti, da bi jih zamenjal.

§ 8.

Shranke, ki služijo za vzprejem lahko gorljivih snovi kakor bencina, petroleja, špirita, plina, je treba narediti iz nepregornega, zadosti močnega gradiva, tako da se tesno zapirajo, ter jih namestiti tako, da so kolikor moči zavarovane zoper vplive toplote in zunanje poškodbe. Polnilne odprtine je opremiti z varnostnimi naredbami zoper nevarnost razpoka.

Akumulatorji morajo biti tako varno vdelani, da se kislina ne more razpršiti.

§ 9.

Avtomobili morajo imeti globoko donečo, motorna kolesa pa visoko donečo trubo za dajanje znamenj.

§ 10.

Ko se stemni in ako megla zabranjuje pogled v daljavo, morajo avtomobili imeti na sprednji strani dve dobro sveteči svetilki z brezbarvnim steklom, ki kažeta stranske meje; kolovoz je razsvetliti na zadostno daljavo naprej.

Na motornem kolesu zadošča ena svetilka. Ako je motornemu kolesu na strani obešen pridani voz, mora tudi pridani voz dobiti svetilko, ki naznanja zunanjo stransko mejo.

Bleščeči svitometi se ne smejo porabljati v krajih, ki so zgrajeni kakor mesta.

§ 11.

Vsako motorno vozilo je opremiti s pripravo, ki brani, da nepoklicani ne morejo pognati vozila.

§ 12.

Vsako motorno vozilo mora imeti na vidnem mestu napise, ki kažejo firmo, ki je naredila vozno stojalo, fabriško številko voznega stojala, število konjskih sil motorja (ali število in vrtanje cilindra) in lastno težo vozila, gotovega za obratovanje.

§ 13.

Pri motornih vlakih je treba privesne vozove opremiti z varno delujočo zavoro. Ako se zavora privesnega voza ne zavira neposrednje z motornega voza, se mora na privesnem vozu voziti zavirač: v tem primeru mora biti omogočeno, da se voditelj in zavirač sporazumeta.

Motorni voz mora biti opremljen s pripravo za posipanje peska.

Med privesnim vozom in motornim vozom mora biti razen zanesljivega glavnega skopčala še varnostno skopčalo (skopčalo za silo).

Privesni voz mora biti z motornim vozom tako združen, da tečejo kolesa privesnega voza tudi na ovinkih kolikor moči po sledu koles motornega voza.

III. oddelek.

Preskušnja in odobrenje motornih vozil.

§ 14.

V javnem cestnem prometu se smejo praviloma (§§ 21, 38, 40, 42 in 43) rabiti samo taka motorna vozila, ki so bila oblastveno preskušena in odobrena.

Preskušnja in odobritev se lahko vrši za tip ali za posamezno vozilo.

§ 15.

Prošnjo za odobrenje tipa motornega vozila mora vložiti izdelovalec ali njegov zastopnik na političnem deželnem oblastvu. Prošnjo je treba izročiti na tistem političnem deželnem oblastvu, v čigar upravnem okolišu je izdelovalnica, ako pa gre za tipe inozemskega izvira, na tistem političnem deželnem

oblastvu, v čigar upravnem okolišu je bivališče zastopnika inozemskega izdelovalca. Prošnja obsegaj ime in bivališče izdelovalca.

Za priloge je priložiti vsako v dveh izvodih:

1. kotirano risbo vozila, iz katere morajo biti razvidni zlasti motor s prestavo vred, ter vodilne in zavorne priprave, v vsaj $\frac{1}{10}$ naravne velikosti;

2. tehniški popis tipa, ki naj se preskusi; obsegati mora naslednje napovedi:

- a) splošen popis vozila;
 - b) vir sile in sestav motorja;
 - c) motorjevo storilno sposobnost v konjskih silah, število cilindrov, dvig in vrtnje in največje število obratov v minuti;
 - d) pri sežigalnih in eksplozijskih motorjih popis zažigalnih in hladilnih priprav, pri parnih motorjih popis pripadajočega izdelovalnika para in pri električnih motorjih popis akumulatorjev ali uporabljenega dinamostroja s pogonom vred;
 - e) popis prenosa sile in vodilne priprave;
 - f) število in vrsto zavornih priprav ter njih predstavno razmerje;
 - g) razsvetilne in znamenilne priprave;
- vrhu tega pri avtomobilih:
- h) največjo dolžino, širino in višino voza, stanje koles, raztečino, težo voza in okov platišča, pri tovornih vozovih tudi širino platišča in nosilnost;
 - i) število in adhezijsko težo zavrtih koles.

§ 16.

O pripustitvi tipa odloča deželno oblastvo.

Pred odločitvijo je s preskušnjo dognati, ali je predložen tip pripraven za pripustitev za javni cestni promet. Da opravijo te preskušnje, naj postavijo politična deželna oblastva eno ali po potrebi več komisij, sestoječih iz strokovnjakov. Komisija podaja svoje mnenje na podstavi predloženih popisov in risb in na podstavi poskusne vožnje, ki jo je izvršiti z vozilom, ustrežajočim popisu in risbi.

§ 17.

Ako ni pomislekov zoper pripustitev tipa, naj izda politično deželno oblastvo prosilcu o odobrenju

tipa uradno potrdilo, ki obsegaj ime in bivališče izdelovalca in v § 15, točka 2 oznamene podatke, nadalje shematično risbo vozila in oblastveno znamenje tipa. Sicer je zaprosilo zavrniti ter navesti razloge.

§ 18.

Izdelovalec odobrenega tipa, oziroma njegov tuzemski zastopnik mora ob oddaji tipu ustrežajočega vozila izročiti kupcu prepis uradnega potrdila ter potrdilo pristaviti tekočo narejno številko in potrdilo o tem, da se vozilo gledé strojnih in varnostnih uredbe popolnoma ujema z odobrenim tipom. Za pravilnost potrdila je odgovoren izdelovalec, oziroma njegov zastopnik.

Vsaka taka izkaznica mora biti potrjena po tistem političnem okrajnem, oziroma cesarskem policijskem oblastvu, v čigar okraju ali okrožju je najejališče ali bivališče tuzemskega zastopnika inozemskega izdelovalca.

Ako se pozneje menja posest vozila, mora prodajalec izročiti izkaznico nasledniku v posesti. Prepuščati izkaznico posestniku kakega drugega vozila ni dopustno.

§ 19.

Za motorna vozila, kojih skladnost s kakim odobrenim tipom ni dokazana z izkaznico, oznameno v § 18, potem za taka vozila, ki zaradi poznejših konstruktivnih izprememb na bistvenih sestavinah gonilnega mehanizma ne ustrezajo več odobrenemu tipu, mora posestnik, preden rabi vozilo v javnem prometu, izprosi odobrilu.

Gledé zaprosila, preskušnje in odobrila se zmislu primerno uporabljajo določila §§ 15, 16 in 17 tako, da se more v § 15 zahtevana kotirana risba nadomestiti s shematično risbo ali s primerno razločno fotografijo vozila.

§ 20.

Udje preskuševalne komisije dobé za svoj trud odškodnino (preskusno takso), koje višino ustanovi politično deželno oblastvo.

Preskusno takso mora plačati prosilec preskušnje in jo položiti, kadar izroči prošnjo.

§ 21.

Motorna vozila vojaškega erarja so izvzeta od spredaj stoječih določil o preskušnji in odobrenju motornih vozil.

IV. oddelek.

Voditev motornih vozil.

§ 22.

Take osebe, ki še niso stare vsaj 18 let, so izključene samostojno voditi motorna vozila.

Samostojno voditi več nego enotirno motorno vozilo je dovoljeno samo tistemu, ki je dobil za to oblastveno dovolilo (list za voditelja [voznika]), ko je izkazal svojo strokovno usposobljenost. To dovolilo se lahko odreče, ako so dana taka dejanstva, ki opravičujejo misel, da je prosilec nesposoben voditi motorna vozila (na primer telesne hibe, nagnenje za pijančevanje, težka kazniva dejanja zoper telesno varnost in varnost lastnine).

§ 23.

Strokovno sposobnost voditi motorno vozilo je treba dokazati s preskušnjo.

Voditelji motornih vozil vojaškega erarja so oproščeni opraviti to preskušnjo tedaj, ako se o svoji usposobljenosti izkažejo z izpričevalom voditelja avtomobilstva v c. in kr. vojski.

§ 24.

Za opravo preskušnje za voditelja postavi politično deželno oblastvo potrebno število preskuševalnih komisarjev in določi mesto, kjer je prositi za pripustitev k preskušnji. Vsak prosilec mora navesti, za katero vrsto, oziroma katere vrste motornih vozil hoče opraviti preskušnjo.

Preskušnja naj se razteza na dokaz znanja za voditelja motornega vozila merodajnih zakonitih in policijskih predpisov in tistih vednosti strojnih uredbe motornih vozil, ki so potrebne za varno voditev vozila tiste vrste ali tistih vrst, ki jih je oznamenil prosilec. Razen tega je treba s poskusno vožnjo dokazati praktično sposobnost voditi tako vozilo.

Prosilec preskušnje mora pripraviti vozilo, ki služi za opravo poskusnih voženj, ako deželno oblastvo ne določi nič drugega. Vozila, na katerih se zaradi njihove sestave ali zaradi nedostatnega vzdrževanja ne more varno presoditi praktično znanje prosilca preskušnje, je treba zavrniti.

O preskušnji, opravljeni z uspehom, je izdati izpričevalo.

Gledé preskusnih taks veljajo določila § 20.

§ 25.

Na podstavi izpričeval, oznamenjenih v §§ 23 in 24, izda prosilec na njihovo prošnjo politično okrajno oblastvo njihovega bivališča ali, ako je njihovo bivališče v okrožju kakega cesarskega policijskega oblastva, to oblastvo liste za voditelja, ako zoper podelitev ni kakega pomisleka v zmislu § 22. V vsakem listu za voditelja je povedati, na katero vrsto, oziroma katere vrste vozil se nanaša list za voditelja. List za voditelja je opremiti s fotografijo upravičenca.

§ 26.

Ako se imetnik lista za voditelja zakrivi takih kaznivih dejanj, ki so v stanu kratiti njegovo zanesljivost za voditelja motornega vozila, naj ga politično okrajno, oziroma cesarsko policijsko oblastvo njegovega vsakočasnega bivališča pisмено posvari.

Oznamenjeno oblastvo sme list za voditelja po ponovnem brezuspešnem svarilu ali brez poprejšnjega svarila odtegniti tedaj, ako se doženejo dejanstva, ki opravičujejo misel, da upravičenec ni sposoben voditi motorna vozila.

Kadar se list odtegne, je izreči, ali se odtegne za določen čas ali za vedno, in v drugem primeru, ali je treba vnovič opraviti preskušnjo, kadar se zopet prosi za dopustilo.

Ko se odtegne list za voditelja, ga je treba izročiti oblastvu.

§ 27.

Voditelj iz inozemstva prihajajočega motornega vozila je oproščen dolžnosti pridobiti si v § 22 predpisani list za voditelja, ako ima veljavno mednarodno vozno izkaznico (§ 38), v kateri je vpisan, da je upravičen voditi motorno vozilo.

Z enakimi pogoji, s katerimi se lahko odtegne list za voditelja po § 26, lahko tistim voditeljem, ki so po sprednjem odstavku oproščeni pridobiti si list za voditelja, prepove politično okrajno, oziroma cesarsko policijsko oblastvo njihovega vsakočasnega bivališča obratovanje njihovega vozila v tuzemstvu.

Ako ni izpolnjen v prvem odstavku označeni pogoji, je dolžen voditelj iz inozemstva prihajajočega motornega vozila, ki nima tukajšnjega lista za voditelja, pridobiti ga najdalje v osmih dneh, izvemši primer § 42, odstavek 2. V tem času mu je dovoljeno samostojno voditi vozilo samo tako dolgo, dokler se mu ne prepove iz varstvenopolicijskih ozirov z odredbo političnega okrajnega ali cesarskega policijskega oblastva.

V. oddelek.

Znamenja motornih vozil.

§ 28.

Motorna vozila morajo imeti znamenja, ki so jih določila oblastva.

Za podelitev znamenja morajo posestniki tistih motornih vozil, ki imajo svoje stojališče v tuzemstvu, prositi pri političnem okrajnem oblastvu, v čigar okraju je stojališče, ako je pa stojališče v okrožju cesarskega policijskega oblastva, pri tem oblastvu.

§ 29.

Znamenja sestojé iz črke v latinski pisavi in številke (razvidnostna številka) v arabskih številih.

Črka označenja deželo, oziroma okoliš (§ 30), v katerem so se izročila znamenja, številka pa ustreza številki vpisnika v razvidnostnem spisku.

§ 30.

Vsaki deželi se odkazuje ena črka; okoliš dunajskega c. kr. policijskega ravnateljstva in okoliš c. kr. policijskega ravnateljstva v Pragi se označena vsak s posebno črko. Razdelitev črk je razvidna iz priloženega seznamka.

Policijski ravnateljstvi na Dunaju in v Pragi izdajata številke od 1 počenši tekoče za avtomobile in motorna kolesa, ostalim v § 28 označenim oblastvom odkazujejo dotična deželna oblastva

vrste števil, ki morajo rabiti isto vrsto števil po eno za avtomobile in za motorna kolesa. Več nego trimesne številke se ne smejo uporabljati. Ako so v kaki deželi ali v kakem okolišu porabljene vse številne vrste trimestnih števil, je črki za spoznavanje pristavljati številko I, oziroma II itd. v rimskih številih in ošteviljenje naj se začne zopet tekoče od 1 naprej.

§ 31.

V § 28 označena oblastva (razvidnostna oblastva) naj izdajajo posestnikom vozil, ki so prosili za znamenja, znamenja v pisemnih z uradnim pečatom opremljenih izdajah. To izdajo je vpisovati na izkaznicah, oziroma potrdilnicah, izdanih po § 18, oziroma 19.

Vsako razvidnostno oblastvo naj piše po en vpisnik in sicer ločeno za avtomobile in za motorna kolesa. V ta vpisnik je ob vsaki izdaji vpisati razvidnostno številko, ime in stanovišče posestnika in stojališče vozila.

§ 32.

Znamenja je narejati s črno pisavo na belem dnu v dobro čitljivih pismenkah. Napravljati okraske ni dopustno.

Pri avtomobilih je nameščati znamenja spredaj in zadaj, in sicer ali na steni voza samega z barvo ali s pritrjeno na njej primerno tablico, narejeno iz trpežnega gradiva s kolikor moči gladko površino, na lahko vidnem mestu. Na ozadju je nameščati znamenja tako, da stoji črka in eventualno rimska številka zgoraj in pod njo v razdalji 2 centimetrov razvidnostna številka. Znamenja na ozadju naj bodo visoka vsaj 12 centimetrov, debela v osnovni črti vsaj 2 centimetra. Na sprednji strani se lahko nameščajo znamenja ali prav tako razvrščena kakor zadaj ali vodoravno drugo poleg drugega. V drugem primeru mora biti črka, oziroma rimska številka vsaj 7 centimetrov oddaljena od razvidnostne številke. Sprednja znamenja morajo biti vsaj 8 centimetrov visoka in v osnovni črti 1 centimeter debela.

Pri motornih vlakih je ozadnje znamenje namestiti vedno zadaj na zadnjem privesnem vozu.

Pri motornih kolesih je nameščati znamenja spredaj na dobro vidnem mestu; visoka morajo biti vsaj 8 centimetrov in debela v osnovni črti vsaj 1 centimeter.

Ako je na motorno kolo obešen na strani ali zadaj dodan voz, ni dati znamenja samo motornemu kolesu, temveč tudi ozadju dodanega voza. Za ta znamenja na dodanem vozu veljajo enaki predpisi kakor za znamenja, ki se namestijo pri avtomobilih na ozadju.

§ 33.

Tisti, ki imajo več motornih vozil, morajo za-
prostiti izdajo znamenj praviloma za vsako svoje vo-
zilo tako, da dobi vsako vozilo svojo razvidnostno
številko.

Obrtnikom, ki se bavijo z izdelovanjem motor-
nih vozil ali trgujejo s takimi vozili, pa se lahko na
njih prošnjo za oznamenilo njihovih vozil pri po-
skusnih voznjah odkaže nekaj razvidnostnih števil, ki
niso vezane na določena vozila.

§ 34.

Ako se proda z znamenjem opremljeno vozilo
ali se stalno izpremeni njegovo stojališče ali posest-
nikovo bivališče, mora tisti, na čigar ime so bila iz-
dana znamenja, naznaniti to razvidnostnemu oblastvu
v osmih dneh po nastali izpremembi. Razvidnostno
oblastvo naj popravi podatke v vpisniku, ako je novo
stojališče vozila v njegovem okraju ali okolišu; ako
se je pa stojališče preložilo v okoliš ali okraj kakega
drugega razvidnostnega oblastva, naj izbriše razvid-
nostne številke. V tem drugem primeru naj tisti,
v čigar posesti je vozilo, zaprosi izročitev novih zna-
menj v osmih dneh po nastali izpremembi posesti,
oziroma po preložbi stojališča pri tistem razvidnost-
nem oblastvu, v čigar okraju ali okolišu je novo
stojališče. Dokler se ne odkažejo nova znamenja, naj
se poslužuje posestnik prejšnjih znamenj.

Ako se začasno preloži stojališče vozila ali
posestnikovo bivališče, ni treba zglasiti in dobiti
novih znamenj.

§ 35.

Za motorna vozila iz ene izmed držav, ki niso
pristopile pariškemu dogovoru (§ 36), izroči, ko
vstopijo čez carinsko mejo, znamenja c. kr. mejni
carinski urad. Ta znamenja morajo imeti poleg črke
dotičnega upravnega ozemlja in razvidnostne številke
še črko „Z“ v rdeči barvi.

O izročevanju znamenj naj pišejo mejni carinski
uradi vpisnik, v katerega je vpisovati razvidnostno
številko, ime in bivališče posestnikov vozil in dan
izdaje.

Vsakemu mejnemu carinskemu uradu odkaže
dotično politično deželno oblastvo vrste števil, ki
razvidnostne številke.

Tablice s števkami se lahko napravljajo tudi
iz primerno močnega papirja. Take tablice izročajo
na zahtevanje carinski uradi. Sicer veljajo gledé na-
mestitve in načina izvršitve znamenj v § 32 obse-
žena določila.

Ako so pritrjena na vozilu že druga znamenja,
jih je treba sneti ali zakriti, prelepiti itd., da se ne
vidijo.

Znamenja, ki jih izdajajo mejni carinski uradi,
veljajo samo za osem dni.

Ko je vozilo preskušeno in odobreno (§ 42),
mora rabnik prositi za izročitev znamenj po § 28
na tistem političnem okrajnem, oziroma na tistem
cesarskem policijskem oblastvu, v čigar okraju, ozi-
roma okolišu biva. Rabniki motornih vozil, ki so do-
bili znamenje na podstavi tega določila, morajo
naznaniti razvidnostnemu oblastvu, ako vozilo za-
pusti tuzemstvo.

Ako pa taki rabniki motornih vozil prihajajo
pogosto v tuzemstvo s svojimi vozili, jim sme eno
izmed tistih političnih okrajnih ali cesarjih policij-
skih oblastev, kojih okraj ali okoliš je blizu meje,
izročiti stalna znamenja, ko je vozilo preskušeno in
odobreno. Na ta znamenja se uporabljajo določila
§§ 29 do 32. Prepuščati ta znamenja drugim
osebam, ni dovoljeno. Premembe bivališča mora
posestnik motornega vozila naznanjati razvidnost-
nemu oblastvu.

VI. oddelek.

Promet v inozemstvo.

§ 36.

Osebe, ki se hočejo s svojim motornim vozilom
napotiti v dežele svete ogrske krone ali v katero
drugo izmed držav,*) ki so pristopile pariškemu

*) To so sedaj: Nemško, Ogrsko, Bolgarsko, Špan-
sko, Francosko, Velika Britanija, Italija, Monako, Rusko.

dogovoru z dne 11. oktobra 1909. l., morajo poprej, naznanivši države, v katere se nameravajo napotiti, dobiti mednarodni vozni izkaz /1 pri tisti združbi posestnikov motornih vozil, ki jo za to pooblasti c. kr. ministrstvo za notranje stvari.

Ta vozni izkaz je izdati na podstavi v § 18, oziroma § 19 navedenih izkaznic ali potrdilnic in v § 25 navedenega lista za voditelja proti plačilu uradno določenih napravnihih stroškov in kolkovnin, vidira naj ga politično okrajno, oziroma cesarsko policijsko oblastvo, v čigar okraju ima izdajajoča združba svoj sedež, in ta izkaz velja za dobo enega leta od dneva izdaje.

Razen tega je vozilo zadaj nad znamenji opremiti z mednarodnim razlikovalnim znamenjem. To znamenje je pri avtomobilih podolgasto okrogel izvesek 30 centimetrov širok in 18 centimetrov visok, ki ima na belem dnu s črno barvo latinsko tiskano črko A. Črka mora biti vsaj 10 centimetrov visoka in imeti 15 milimetrov široke črte.

Pri motornem kolesu, ki mora biti v tem primeru tudi zadaj opremljeno z znamenjem (§ 32), mora biti razlikovalno znamenje 18 centimetrov široko in 12 centimetrov visoko; črka mora biti 8 centimetrov visoka in imeti 10 milimetrov široke črte.

§ 37.

Voditelju enotirnega motornega vozila se more izdati mednarodni vozni izkaz samo tedaj, ako je po opravljeni preskušnji o svoji usposobljenosti za vodstvo vozila dobil list za voditelja.

Glodé te preskušnje in podelitve lista za voditelja se uporabljajo določila § 24 in § 25.

§ 38.

V začasni promet v tuzemstvu je pripuščati inozemska motorna vozila, ki prihajajo iz ene izmed držav, ki so pristopile pariškemu dogovoru (§ 36), v Avstrijo, ako imajo zadaj razen domovinskega znamenja iz priloženega seznamka razvidno razlikovalno znamenje in ako so izkazana z redno izdanim mednarodnim voznim izkazom, v katerem je tudi za Avstrijo veljavni vložni list.

Bivanje v tuzemstvu je omejeno na dobo veljavnosti voznega izkaza.

§ 39.

Rabniki v § 38 oznamenjenih motornih vozil so dolžni ob vstopu čez carinsko mejo pokazati svoj mednarodni vozni izkaz bližnjemu c. kr. mejnemu carinskemu uradu, ki naj potrdi dan vstopa na listu, določenem za Avstrijo.

Vozni izkaz je treba pokazati tudi ob izstopu čez carinsko mejo c. kr. mejnemu carinskemu uradu, ki naj potrdi dan izstopa na tistem listu, na katerem je potrjen vstop čez enotno carinsko mejo avstrijsko-ogrske monarhije.

§ 40.

Določila § 38 se uporabljajo tudi na motorna vozila, prihajajoča iz Ogrskega, Bosne in Hercegovine. Iz Bosne ali iz Hercegovine prihajajoča motorna vozila morajo imeti za razlikovalno znamenje črko A ali črko H.

§ 41.

Z mednarodnim voznim izkazom izkazano motorno vozilo sme politično okrajno oblastvo, oziroma cesarsko policijsko oblastvo vsakočasnega bivališča samo tedaj izključiti od tuzemskega prometa, ako očitno ne ustreza predpisom II. oddelka.

§ 42.

Rabniki takih motornih vozil iz Bosne in Hercegovine, ki ne ustrezajo uvetom § 40, morajo v treh dneh po svojem vstopu v Avstrijo dobiti za eno leto veljavno dovoljenje za začasno bivanje v tuzemstvu na tistem političnem okrajnem oblastvu ali cesarskem policijskem oblastvu, v čigar uradni okoliš pride vozilo najprej v smeri svoje vožnje.

To dovoljenje je podeliti, ako je izkazana v Avstriji, na Ogrskem, v Bosni ali v Hercegovini po obstoječih predpisih izvršena preskušnja in odobritev tipa ali vozila in ako ima voditelj v Avstriji, na Ogrskem, v Bosni ali Hercegovini izdano vozno dovolilnico (list za voditelja).

Drugače je s takimi motornimi vozili ravnati po § 43, odstavek 1.

§ 43.

Ako pridejo motorna vozila v Avstrijo iz države, ki ni pristopila pariškemu dogovoru (§ 36), mora

rabnik v zmislu določil tega ukaza še ne odobrenega motornega vozila najdalje v osmih dneh izposlovati preskušnjo in odobrenje svojega vozila na tistem deželnem oblastvu, v čigar upravnem okolišu se pravkar mudi. Dotlej, da poteče ta rok, je praviloma dovoljeno rabiti vozilo; iz posebnih varnostnih policijskih razlogov pa se lahko to prepove z odredbo političnega okrajnega ali cesarskega policijskega oblastva.

O dnevu vstopa v tuzemstvo dadó vstopni mejni carinski uradi popotniku potrdilo, ki ga je treba na zahtevanje oblastvenih organov vsakčas pokazati.

§ 44.

Predpisi tega oddelka se ne uporabljajo na motorna vozila, pripadajoča vojni upravi in privzeta na vojaško službovanje, v prometu z Ogrskim, z Bosno in Hercegovino.

VII. oddelek.

Varnostni predpisi za promet.

§ 45.

Vozno brzino je v vseh okolištinah izbrati tako, da voznik obvladuje svojo brzino in da varnost oseb in lastnine ni v nevarnosti. Voznik vozila mora vozno brzino primerno zmanjšati, ako treba, tudi postati in motor ustaviti, ako bi se mogle z njegovim vozilom povzročiti nezgode ali prometne ovire. Po teh predpisih se je ravnati zlasti tudi tedaj, kadar se bližajo ježne in vozne živali ali gnana živina.

§ 46.

V sklenjenih krajih ne sme biti brzina nikakor večja, nego 15 kilometrov na uro (brzina lahkega naglega voza). Zunaj sklenjenih krajev ne sme vozna brzina presegati 45 kilometrov na uro.

Nikakor se ne sme voziti hitreje nego s 6 kilometri na uro (kakor gre konj v stop): kadar brani gosta megla pogled v daljavo ter na takih mestih, kjer se cesta ne more pregledati, kakor zlasti na križiščih, na ostrih cestnih ovinkih, kadar se zapelje skozi duri, kadar se pelje iz hiš, potem na mostovih, v ozkih ulicah, kjer se dva voza ne moreta izogniti, kadar je nenavadno živahen promet ali je zbranih več ljudi.

§ 47.

Pri vožnjah v sklenjenih krajih se mora izpuh z dušilnikom zvoka napeljati pod milo nebo.

§ 48.

Svarilno znamenje je dati, kadar je treba, vedno pravočasno.

Izven sklenjenih krajev se smejo uporabljati razen predpisane znamenilne trube tudi druge znamenilne priprave (trobenta-fanfara, znamenilna piščalka, sirena i. e. r.).

Prepovedano je dajati svarilna znamenja, ki so slična vojaškim znamenjem ali znamenjem za ogenj.

§ 49.

Znamenja za spoznavanje in razlikovalna znamenja na motornih vozilih je treba ohraniti v dobrem stanju in dobro čitna. Na vožnji se ne smejo niti docela niti deloma zakriti. Ako treba, jih je na vožnji večkrat osnažiti prahu ali cestnega blata.

§ 50.

Na avtomobilih in motornih vlakih zadaj nameščena znamenja in razlikovalna znamenja je treba, če je vozilo po noči na javnih prometnih potih, dobro razsvetliti ali nadomestiti s transparentnim napisom.

Isto velja za motorna kolesa tedaj, ako morajo biti zadaj opremljena z znamenjem (§ 32, odstavek 4, in § 36).

Razsvetliti se morajo tako, da so vsa znamenja razločno vidna, da se gledalcu ne blešči in da služi svetilka, ki jo je opremiti z brezbarvnimi stekli, hkratu tudi za zavarovalno luč.

§ 51.

Voznik ne sme zapustiti vozila, dokler ni odstavil stroja, zavrl zavoro in poskrbel, da nepoklicani vozila ne morejo spraviti v tek.

§ 52.

Voznik motornega vozila mora imeti na vožnji vedno seboj uradno izkaznico o odobrilu svojega vozila, oziroma tipa (§ 18, 19 in 43), svoj list za

voditelja in izdajo, obsegajočo znamenja, oziroma mednarodni vozni izkaz (§ 38) ali oblastveno dovolilo (§ 42) ter jih pokazati na oblastveno zahtevanje.

Na zahtevanje varnostnih ali cestnih nadzornih organov je voditelj dolžen takoj postati, prav tako tudi kadar je s svojim vozilom povzročil kako nezgodo ali z njim poškodoval kako reč.

Ako je bila ob taki nezgodi poškodovana kaka oseba, mora voditelj skrbeti za potrebno pomoč, kolikor more.

§ 53.

Posestniki motornih vozil morajo skrbeti za primerno vzdrževanje sestavin, ki so važne za varno obratovanje vozila.

Odgovorni so za to, da vodijo njihova vozila samo take osebe, katerim je to dovoljeno po določilih tega ukaza.

§ 54.

Dirke z motornimi vozili so dovoljene samo z dovolilom političnega deželnega oblastva, ki naj zasliši udeležena krajna oblastva.

VIII. oddelek.

Sklepna določila.

§ 55.

Prestopke predpisov tega ukaza je kaznovati po ministrstvenem ukazu z dne 30. septembra 1857. l.

(drž. zak. št. 198), ako ne spadajo pod obči kazenski zakon.

§ 56.

Ta ukaz dobi moč 1. dne maja 1910. l.

III V istem času izgubi moč ministrstveni ukaz z dne 27. septembra 1905. l. (drž. zak. št. 156).

§ 57.

Vozna dopustila za samostojno vodenje motornih vozil, ki so bila izdana pred izdajo tega ukaza po dosedanjih predpisih, in izkaznice o preskušnji in odobrenju motornih vozil obdržé tudi naprej svojo veljavo.

§ 58.

Po dosedanjih predpisih v javni promet pripuščena motorna vozila je v treh mescih od dneva, katerega dobi ta ukaz moč, opremiti z izveski, ki so predpisani v § 12.

§ 59.

Uporabljanje določil, obseženih v zakonih o cestni policiji, na motorna vozila ter uporabljanje predpisov o poskušanju in obdobjem preiskovanju parnih kotlov, o varnostnih naredbah zoper razpoke parnih kotlov in o dokazu usposobljenosti za strežbo in nadzorovanje parnih kotlov in parnih strojev se s tem ukazom ne izpreminja.

Biliński s. r.

Ritt s. r.

Haerdtl s. r.

Weiskirchner s. r.

I. Seznamek

črk za znamenja (ad § 30).

Dunajsko policijsko okrožje	A	Primorsko	K
Dolenje Avstrijsko, izvzemši dunajsko policijsko okrožje	B	Dalmacija	M
Gorenje Avstrijsko	C	Praško policijsko okrožje	N
Salcburško	D	Češko, izvzemši praško policijsko okrožje	O
Tirolsko	E	Moravsko	P
Koroško	F	Sleško	R
Štajersko	H	Gališko	S
Kranjsko	J	Bukovina	T
		Predarelsko	W

II. Seznamek

mednarodnih razlikovalnih znamenj (ad § 38).

Nemško	D	Ogrsko	H
Bolgarsko	BG	Italija	I
Špansko	E	Monako	MC
Francosko	F	Rusko	R
Velika Britanija	GB		

Priloga ad § 36.

PROMET Z MOTORNIMI VOZILI.

MEDNARODNI DOGOVOR Z DNE 11. OKTOBRA 1909.

MEDNARODNI VOZNI IZKAZ

ZA ČASNO OMEJENI PROMET V INOZEMSTVU.

Ta izkazni zvezek je v vseh državah pogodnicah*) veljaven samo eno leto od dneva izdaje.

IZDAJA IZKAZNEGA ZVEZKA.

Kraj

Dan:

Pečat oblastva.

(Podpis oblastva)

ali

(Podpis društva, ki mu je oblastvo to pov-rilo, in
sopodpis oblastva.)

*) To so naslednje države: Nemško, Avstrijsko, Ogrsko, Bolgarsko, Špansko, Francosko, Velika Britanija, Italija, Monako, Rusko.

AVSTRIJSKO.**PODATKI
O VOZILU.**

Lastnik vozila	{	Priimek:	
		Ime:	
		Stanovališče:	
Vrsta vozila (voz, tricikelj itd.):			
Oznamenilo izdelovalca:			
Navedba tipa voznega stojala:			
Redovna številka v vrsti tipov ali fabriška številka voznega stojala:			
Motor:	{	Število cilindrov:	
		Število motorjevih konjskih sil ali vrtanje cilindrov:	
Gradnje:	{	Oblika:	
		Barva:	
Skupno število sedežev:			
Lastna teža vozila (v kilogr.):			
Razvidnostna številka znaka, na katerem se spozna:			

**PODATKI
O VODITELJU (VOZNIKU) ALI
VODITELJIH (VOZNIKIH).**

Priimek:
 Ime:
 Kraj rojstva:
 Dan rojstva:
 Stanovališče:

Fotografija.

Pečat oblastva.

Priimek:
 Ime:
 Kraj rojstva:
 Dan rojstva:
 Stanovališče:

Fotografija.

Pečat oblastva.